

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 847

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 octombrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 532 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39, art. 102 alin. (1) pct. 14 și ale art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-5
Decizia nr. 535 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 122 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	6-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
769. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna a unor imobile trecute în proprietatea publică a statului	8-9
770. — Hotărâre privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc.....	9-10
771. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 76/2005 privind înființarea Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale și pentru implementarea Programului Erasmus+ în România	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
278. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping privind aprobarea Listei interzise pentru anul 2017	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 532**

din 5 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39, art. 102 alin. (1) pct. 14 și ale art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39, art. 102 alin. (1) pct. 14 și ale art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Societatea Civilă de Avocați „Predoi și Asociații” în Dosarul nr. 28.452/300/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 499D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Inspectoratul Județean de Poliție Ilfov — Serviciul Rutier a transmis la dosar note scrise prin care arată că textele de lege ce constituie obiectul excepției nu contravin drepturilor fundamentale invocate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției. Arată că obligația instituită prin textul de lege criticat în sarcina proprietarului sau deținătorului mandatat al unui vehicul, de a comunica, la cererea poliției rutiere, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice, nu contravine drepturilor și principiilor fundamentale invocate de autorul excepției, această obligație justificându-se prin prisma scopului actului normativ criticat, și anume asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului. De altfel, în același sens este practica în materie atât a Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și cea a Curții Constituționale, exemplificativ fiind Decizia nr. 999 din 7 iulie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 28.452/300/2013, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39, art. 102 alin. (1) pct. 14 și ale art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Societatea Civilă de Avocați „Predoi și Asociații” într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat într-un litigiu având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de textele de lege criticate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele de lege criticate, reglementând obligația de comunicare, la solicitarea organului de poliție, a datelor referitoare la numele persoanei care a condus, la un moment dat, un autovehicul implicat într-o contravenție la regimul circulației pe drumurile publice, încalcă, în principal, dreptul la tăcere și dreptul unei persoane la a nu se autoincrimina, drepturi ce derivă din dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, prezumția de nevinovăție, secretul corespondenței, libertatea conștiinței și libertatea de exprimare.

7. În acest sens, se arată că obligația de comunicare, sancționată contravențional în caz de neexecutare, a datelor solicitate de organele de poliție reprezintă o formă de presiune a autorității, o modalitate de constrângere a persoanei de a divulga informații de natură a o autoincrimina sau a afecta o altă persoană, precum și un mijloc de acuzare — direct sau indirect, contravenientul urmând a fi stabilit ulterior, în funcție de răspunsul oferit. Or, având în vedere criteriile specifice jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în virtutea cărora domeniul contravențional poate fi asimilat celui penal sub aspectul noțiunii de „acuzare penală” cuprinse la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorul excepției învederează că instanța europeană a amintit importanța dreptului de a nu contribui la propria incriminare și a dreptului la tăcere, drepturi ce au devenit standarde procesual-penale acceptate la nivel internațional, cu un rol fundamental în respectarea procesului echitabil. Astfel, conform jurisprudenței Curții de la Strasbourg, dreptul la tăcere este încălcat chiar și atunci când o lege îl obligă pe acuzat să răspundă la întrebări sau să furnizeze documente autorităților (Hotărârea din 25 februarie 1993, pronunțată în Cauza *Funke împotriva Franței*). Se mai arată că, în practică, în cazul în care destinatarul adresei de solicitare a informațiilor își exercită dreptul la tăcere și refuză să răspundă, nu numai că este sancționat potrivit art. 102 alin. (1) pct. 14 (în cazul persoanei fizice), respectiv art. 105 pct. 10 (în cazul persoanei juridice) din ordonanța de urgență criticată, dar organul de poliție nu mai efectuează nicio cercetare în scopul identificării

persoanei care a săvârșit contravenția, ci se mărginește la a-l sancționa contravențional.

8. În privința prezumției de nevinovăție, ce decurge din art. 6 paragraful 2 din Convenție, se menționează evoluția sa jurisprudențială, Curtea Europeană a Drepturilor Omului recunoscând existența unei legături între prezumția amintită și alte drepturi aferente unui proces echitabil, și anume dreptul de a nu se autoincrimina și de a nu coopera, dreptul de a păstra tăcerea, precum și dreptul la libertate, în sensul că încălcarea acestor din urmă drepturi periclitează inevitabil și prezumția de nevinovăție (Hotărârea din 25 februarie 1993, pronunțată în *Cauza Funke împotriva Franței*, și Hotărârea din 8 februarie 1996, pronunțată în *Cauza John Murray împotriva Regatului Unit*). Acestea reprezintă standarde internaționale general recunoscute, iar rațiunea lor rezidă, între altele, în protejarea acuzatului de constrângerile necorespunzătoare ale autorității, constrângeri ce nu se pot justifica nici măcar prin motive de securitate și ordine publică (Hotărârea din 21 decembrie 2000, pronunțată în *Cauza Heaney și McGuines împotriva Irlandei*, paragrafele 55 și 58).

9. Observând că în sistemul de drept românesc prezumția de nevinovăție nu se aplică în cazul unor proceduri „civil-administrative”, cum este cea contravențională, fiind consacrată, în această materie, teza inversării sarcinii probei pentru reclamant, autorul excepției apreciază că aceasta este o direcție greșită a jurisprudenței naționale, deoarece se bazează pe o jurisprudență cu aspecte particulare a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 7 octombrie 1988, pronunțată în *Cauza Salabiaku împotriva Franței*, Hotărârea din 20 martie 2001, pronunțată în *Cauza Telfner împotriva Austriei*, și Hotărârea din 29 iunie 2007, pronunțată în *Cauza O'Halloran și Francis împotriva Regatului Unit*), iar o situație specială nu poate fi transformată într-o regulă generală. Prin urmare, din moment ce regula este că sarcina probei revine acuzării, adoptarea unor situații excepționale la nivel general încalcă principiul fundamental potrivit căruia excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare. Se mai menționează, în acest context, că există o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene ce are ca obiect stabilirea unor norme minime privind anumite aspecte ale dreptului persoanelor suspectate sau acuzate la prezumția de nevinovăție până la momentul stabilirii vinovăției prin hotărâre definitivă. Acest instrument juridic urmărește sporirea gradului de protecție a dreptului de a păstra tăcerea ca pe un drept absolut.

10. În sfârșit, se mai susține că drepturile la tăcere și la a nu contribui la propria incriminare ar deveni pur și simplu iluzorii dacă exercitarea lor în concret ar fi utilizată de autorități împotriva persoanelor în cauză în cadrul procedurii penale. Or, pentru identitate de rațiune, acest fapt este valabil și în cazul procedurilor contravenționale judiciare.

11. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a abținut să își expună opinia cu privire la constituționalitatea textelor de lege criticate, motivând că acestea constituie temeiul pentru sancțiunea aplicată și contestată în cauză, iar o atare analiză ar echivala cu o antepunțare și pe fondul cauzei.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că poliția rutieră se adresează proprietarului/deținătorului autovehiculului pentru a comunica identitatea persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul spre a fi condus pe drumurile publice nu este de natură a încălca prevederile art. 23 alin. (11) și art. 26 alin. (2) din Constituție, deoarece aceste texte au altă sferă de aplicabilitate.

14. Astfel, art. 23 alin. (11) din Constituție consacră prezumția de nevinovăție în procesul penal, ea reprezentând o protecție juridică a persoanei puse sub acuzare, în scopul de a echilibra raportul de forțe în procesul penal. Or, textul criticat de autorul excepției se situează în sfera contravențională, iar nu penală. Chiar dacă acest principiu se extinde ca aplicare și în afara procesului penal, consecința aplicării sale constă în faptul că organele judiciare nu pot porni de la ideea existenței apriorice a vinovăției, ci trebuie să efectueze toate demersurile pentru a identifica probe ale vinovăției. Obligația reglementată de textul de lege criticat nu este de natură să înlăture prezumția de nevinovăție, deoarece cercetările se efectuează tocmai în scopul aflării împrejurărilor concrete și a identității persoanei care a săvârșit o contravenție referitoare la circulația pe drumurile publice. Aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect împiedicarea cercetării judiciare, ci are doar scopul de a obliga organele judiciare să probeze faptele și identitatea contravenientului.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39, art. 102 alin. (1) pct. 14 și ale art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare. Acestea au următorul conținut:

— Art. 39: „*Proprietarul sau deținătorul mandatat al unui vehicul este obligat să comunice poliției rutiere, la cererea acesteia și în termenul solicitat, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice.*”;

— Art. 102 alin. (1) pct. 14: „(1) *Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice: (...) 14. necomunicarea de către proprietarul sau utilizatorul unui vehicul, la solicitarea poliției rutiere, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul spre a fi condus.*”;

— Art. 105 pct. 10: „*Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a V-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de către persoane juridice: (...) 10. necomunicarea, în termen, la cererea poliției rutiere, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice.*”.

18. În opinia autorului excepției, textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 23 alin. (11) care consacră

prezumția de nevinovăție, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 26 alin. (2) referitoare la dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși, art. 28 — *Secretul corespondenței*, art. 29 — *Libertatea conștiinței*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*. De asemenea, prin raportare la art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală, cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și tratatele la care România este parte, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și ale art. 10 — *Libertatea de exprimare* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 21 — *Dreptul la informare și la consultare* din Carta socială europeană revizuită (ratificată prin Legea nr. 74/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999), precum și ale art. 14 pct. 3 lit. g) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, text referitor la dreptul oricărei persoane acuzate de a nu fi silită să mărturisească împotriva sa însăși sau să se recunoască vinovată.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reglementează obligația proprietarului sau deținătorului mandatat al unui vehicul să comunice poliției rutiere, la cererea acesteia și în termenul solicitat, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice (art. 39), și, corelativ, stabilește drept contravenție nerespectarea acestei obligații, sancțiunea corespunzătoare putând fi aplicată atât persoanei fizice [art. 102 alin. (1) pct. 14], cât și persoanei juridice (art. 105 pct. 10). Art. 39 și art. 102 alin. (1) pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai format, parțial, obiectul controlului de constituționalitate, relevante din perspectiva unor critici asemănătoare, referitoare la libertatea de exprimare și dreptul la tăcere, invocate în motivarea excepției fiind Decizia nr. 638 din 17 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 22 iulie 2011, și Decizia nr. 999 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009.

20. Astfel, cu referire la invocarea libertății de exprimare, Curtea, prin Decizia nr. 638 din 17 mai 2011, a constatat că dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituție, precum și cele ale art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind libertatea de exprimare, nu au incidență în cauză. Instituirea obligației a cărei neîndeplinire este sancționată prin art. 102 alin. (1) pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este circumscrisă scopului general al actului normativ antemenționat, și anume asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului, și nu pune în discuție în niciun fel libertatea de exprimare, în sensul dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

21. În privința dreptului la tăcere, invocat, de asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate referitoare la art. 102 alin. (1) pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 999 din 7 iulie 2009, precizat, că dreptul de a păstra tăcerea — fără a fi, însă, un drept absolut — reprezintă o garanție implicită a desfășurării unui proces echitabil, sens în care în materie penală se coroborează cu o altă garanție specifică referitoare la prezumția de nevinovăție. Așa fiind, o eventuală recunoaștere a proprietarului vehiculului cum că el este cel care l-a condus într-un moment determinat nu poate fi convertită, în cadrul unui eventual proces ce ar avea ca obiect contestarea sancțiunii contravenționale, într-o probă peremptorie.

22. Prin aceeași decizie, Curtea, având în vedere scopul actului normativ criticat, enunțat la art. 1 alin. (2) din acesta, a conchis că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să încalce dreptul la un proces echitabil, astfel cum este consacrat de art. 21 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Faptul că proprietarul ori deținătorul mandatat al unui autovehicul este ținut de obligația consacrată de textul legal criticat nu contravine cu nimic temeiului invocat, întrucât dreptul la un proces echitabil, așa cum rezultă din titulatura sa, reprezintă o exigență a unui proces *pendinte*, indiferent că este în materie civilă sau penală, și nu a eventualelor faze administrative ce îl precedă. În plus, chiar Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că, din cauza înmulțirii numărului „infracțiunilor ușoare”, în special în domeniul circulației rutiere, care nu presupun un comportament atât de reprobabil și o reacție vădită a opiniei publice specifice infracțiunilor propriu-zise, un stat are libertatea de a introduce un sistem de sancționare *sui generis* aplicabil de autoritățile administrative, cu condiția de a oferi persoanei interesate posibilitatea de a contesta decizia luată în fața unui tribunal care oferă toate garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenție (Hotărârea din 21 februarie 1984, pronunțată în Cauza *Öztürk împotriva Germaniei*, paragrafele 49—53). Or, potrivit art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 „*Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.*”

23. Curtea Constituțională reține că cele statuate prin deciziile indicate își mențin valabilitatea și în privința celorlalte texte legale criticate în prezenta cauză, respectiv art. 39 și art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

24. În plus, Curtea reține că autorul excepției își fundamentează întreaga motivare admițând faptul că, în dreptul național, domeniul contravențional nu este asimilat celui penal. Trecând, însă, peste această realitate juridică și practică judiciară (pe care o și contestă, de altfel, solicitând reorientarea practicii judiciare în direcția asimilării contravenționalului cu domeniul penal, din perspectiva noțiunii de „acuzatie în materie penală” cuprinsă la art. 6 din Convenție), autorul dezvoltă teoria dreptului la tăcere și a dreptului persoanei de a nu se autoincrimina, derivate ale prezumției de nevinovăție, invocând, în acest sens, aspecte relevante din Constituția Statelor Unite ale Americii, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene (ce are ca obiect stabilirea unor norme minime privind anumite aspecte ale dreptului persoanelor suspectate sau acuzate la prezumția de nevinovăție până la momentul stabilirii vinovăției prin hotărâre definitivă).

25. Față de cele anterior menționate, Curtea reamintește jurisprudența sa prin care, în mod constant, a arătat că, deși în dreptul românesc contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ, totuși legislația contravențională intră, în anumite condiții, sub incidența garanțiilor instituite de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sub aspectul noțiunii de „acuzatie în materie penală” (exemplificative sunt Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Decizia nr. 197 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, Decizia nr. 1.360 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 874 din 15 decembrie 2003, sau Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012). O atare concluzie a avut în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, în scopul aplicării prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (acuzăție „în materie penală”), trebuie avute în vedere 3 criterii: 1. caracterizarea faptei în dreptul național; 2. natura faptei; 3. natura și gradul de gravitate ale sancțiunii care ar putea fi aplicate persoanei în cauză. (Hotărârea din 8 iunie 1976, pronunțată în Cauza *Engel și alții împotriva Olandei*, paragrafele 80—82). Prin urmare, modul de definire a faptelor în dreptul intern are o valoare relativă, esențială fiind natura faptei și a sancțiunii. Mai mult, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, precitată, Curtea Constituțională a constatat că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului.”

26. Revenind la cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin procesul-verbal contestat, autorul excepției a fost sancționat contravențional cu amendă în cuantum de 1.575 lei, echivalentul a 21 de puncte de amendă, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Curtea constată că gravitatea sancțiunii impuse prin procesul-verbal de constatare și sancționare determină aplicabilitatea prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție și a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind astfel aplicabile garanțiile atașate prezumției de nevinovăție.

27. În ceea ce privește invocarea dreptului la tăcere și la a nu se autoincrimina, Curtea observă că, în speță, autorul excepției — persoană juridică — a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției constând în neconformarea față de solicitarea poliției rutiere de a comunica identitatea persoanei căreia i-a încredințat autovehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice, la o anumită dată și oră. Sancțiunea

contravențională a fost aplicată persoanei juridice în calitate de proprietar al respectivului autovehicul. Curtea constată, în acest context, că obligația prevăzută de art. 39 din ordonanța de urgență criticată aparține persoanei juridice, care trebuie, practic, să indice numele prepusului său căruia i-a încredințat autovehiculul, aplicarea sancțiunii făptuitorului/contravenientului aflat la volanul autoturismului fiind, evident, în interesul comitentului. Prin urmare, persoana juridică nu poate invoca dreptul la tăcere sau dreptul la a nu se autoincrimina.

28. Totodată, dacă se are în vedere dreptul la tăcere sau la a nu se autoincrimina al persoanei fizice, este de observat că, prin obligația legală de comunicare a identității celui care a condus autovehiculul, legiuitorul, contrar celor afirmate de autorul excepției, a urmărit să creeze cadrul legal în scopul efectuării de către poliția rutieră a demersurilor necesare pentru aflarea adevărului, și anume a persoanei care, în mod real, a condus, la un moment dat, respectivul autovehicul, în ipoteza în care nu există identitate de persoană între proprietarul autovehiculului și persoana care l-a condus. Dacă nu ar fi procedat astfel, atunci ar fi fost sancționat proprietarul autovehiculului, și nu cel care a condus autovehiculul, exclusiv pe baza înregistrărilor mijloacelor tehnice certificate sau omologate și verificate metrologic și a evidențelor administrativ-fiscale, care indică persoana proprietarului autovehiculului. În concluzie, și în această ipoteză, este interesul proprietarului autovehiculului de a comunica identitatea persoanei căreia i l-a încredințat. Dacă proprietarul și conducătorul autovehiculului sunt una și aceeași persoană, acesta se poate prevala de dreptul său la tăcere și de a nu se autoincrimina, în acest caz fiind sancționată contravențional doar încălcarea art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, adică lipsa colaborării cu poliția rutieră pentru stabilirea adevărului, nu și contravenția în sine, autorul fiind, în acest caz, necunoscut.

29. În plus, Curtea mai reține că, chiar dacă proprietarul a recunoscut calitatea sa de conducător al autovehiculului, în cadrul acestei proceduri/obligații instituite de art. 39 din ordonanța de urgență criticată, instanța de judecată competentă să judece o eventuală plângere a acestuia are obligația de a încuviința probe și de a administra probatoriul necesar aflării adevărului judiciar, astfel că o atare recunoaștere nu are caracter absolut pentru soluționarea definitivă a respectivei cauze.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Civilă de Avocați „Predoi și Asociații” în Dosarul nr. 28.452/300/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 39, art. 102 alin. (1) pct. 14 și ale art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 535

din 5 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 122 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 122 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Partidul Mișcarea Populară Dolj, prin reprezentant legal Gelu Vișan, în Dosarul nr. 4.134/63/2016 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 829D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 327 din 19 mai 2016, ale cărei considerente apreciază că se mențin, pentru identitate de rațiune, și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 1.024 din 3 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.134/63/2016, **Tribunalul Dolj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 122 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**, excepție ridicată de Partidul Mișcarea Populară Dolj, prin reprezentant legal Gelu Vișan, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației în anulare formulate împotriva unei decizii civile pronunțate în materie electorală de Tribunalul Dolj.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanței de judecată o dată cu invocarea, din oficiu, a

excepției inadmisibilității căii de atac extraordinare formulate (contestația în anulare) și astfel cum a fost consemnată în cuprinsul deciziei civile pronunțate în cauză (ce constituie și actul prin care Curtea Constituțională a fost investită cu soluționarea excepției), se face referire la încălcarea art. 21 din Constituție. Autorul excepției a învederat instanței de judecată că are dreptul la un proces echitabil, precum și faptul că prezenta cale de atac este o cale de atac de retractare și nu de reformare, motiv pentru care apreciază că aceasta este admisibilă.

6. **Tribunalul Dolj — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Suprimarea căilor de atac împotriva hotărârilor definitive pronunțate de instanțele judecătorești, la care se referă art. 122 alin. (2) din Legea nr. 115/2015, este în concordanță cu caracterul de celeritate și natura specială a procedurii de judecată în materie electorală, ce se desfășoară potrivit regulilor stabilite de Codul de procedură civilă pentru ordonanța președințială. Astfel, valorificarea drepturilor electorale este condiționată de respectarea unei proceduri de judecată speciale, urmărindu-se evitarea prelungirii procesului ca urmare a contestării hotărârilor definitive și irevocabile prin intermediul căilor extraordinare de atac. Aplicarea regulilor de drept comun în materie electorală ar fi de natură să împiedice desfășurarea procedurilor electorale aflate în curs și ar genera o stare de incertitudine în ceea ce privește raporturile juridice stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, afectând pentru un timp îndelungat rezultatul alegerilor. În atare condiții, suprimarea căii de atac extraordinare nu poate echivala cu limitarea accesului liber la justiție, ci reprezintă o modalitate eficientă de a preveni exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție conferă legiuitorului prerogativa exclusivă de a stabili competența și procedura de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac. În plus, și jurisprudența Curții Constituționale este în același sens, fiind enumerate cu titlu exemplificativ Decizia nr. 1.128 din 16 octombrie 2008, Decizia nr. 1.542 din 25 noiembrie 2010, Decizia nr. 102 din 28 februarie 2013 sau Decizia nr. 159 din 20 martie 2014.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 este neîntemeiată. În acest sens este amintită jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pronunțată asupra unor reglementări similare conținute de Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, abrogată în prezent, respectiv deciziile nr. 159 din 20 martie 2014, nr. 102

din 28 februarie 2013 și nr. 1.128 din 16 octombrie 2008, ale căror considerente Guvernul apreciază că se mențin și în prezenta speță.

9. **Avocatul Poporului** apreciază, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea deciziile nr. 287 din 11 mai 2016 și nr. 354 din 24 mai 2016), că prevederile legale criticate sunt constituționale, menținându-și, astfel, opinia exprimată în precedent, consemnată în Decizia Curții Constituționale nr. 291 din 11 mai 2016.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 122 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015, având următorul cuprins: „(2) *Împotriva hotărârilor definitive, pronunțate de instanțele judecătorești potrivit prezentei legi, nu există cale de atac.*”

13. În susținerea excepției se invocă prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că dispozițiile art. 122 alin. (2) din Legea

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Partidul Mișcarea Populară Dolj, prin reprezentant legal Gelu Vișan, în Dosarul nr. 4.134/63/2016 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă și constată că prevederile art. 122 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

*) Decizia Curții Constituționale nr. 327 din 19 mai 2016 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 7 iulie 2016.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna a unor imobile trecute în proprietatea publică a statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 9 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna a unor imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecute în proprietatea publică a statului prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Târgu Secuiesc nr. 75/2015.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Ioan-Dragoș Tudorache

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale

și administrației publice,

Vasile Dîncu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 19 octombrie 2016.

Nr. 769.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE**a imobilelor care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dau în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna**

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumire imobil	Adresă imobil	Valoare de inventar (lei)	Actul prin care s-a făcut trecerea imobilului în domeniul public al statului	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUI)
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—111 CF 27443-C1-U2	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	64.253,65	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna (CUI) 4202118
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—112 CF 27443-C1-U7	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	46.765,91	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna (CUI) 4202118
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—113 CF 27443-C1-U9	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	48.694,85	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna (CUI) 4202118
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—114 CF 27443-C1-U15	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	48.694,85	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna (CUI) 4202118

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumire imobil	Adresă imobil	Valoare de inventar (lei)	Actul prin care s-a făcut trecerea imobilului în domeniul public al statului	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUI)
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—115 CF 27443-C1-U17	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	46.383,10	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna CUI 4202118
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—116 CF 27443-C1-U18	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	46.765,91	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna CUI 4202118
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—117 CF 27443-C1-U20	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	46.383,10	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna CUI 4202118
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—118 CF 27443-C1-U22	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	64.253,65	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna CUI 4202118
Se va atribui număr MFP	8.19.01	14—119 CF 27443-C1-U27	Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	48.694,85	Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2015 Târgu Secuiesc	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Covasna CUI 4202118

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (2), art. 15 alin. (1), art. 24 și 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 201 din 27 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulament*.

Art. 2. — (1) Se desemnează Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor ca autoritate națională pentru coordonarea și aplicarea prevederilor Regulamentului, potrivit art. 4 paragraful 1 al acestuia.

(2) Se desemnează Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Vămirilor și Garda Națională de Mediu, instituție publică care se află în subordinea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca autorități de control al exportului și al importului de produse chimice care prezintă risc, înscrise în anexa I la Regulament, potrivit art. 18 alin. (1) paragraful 1 al acestuia.

(3) Modalitățile de realizare a controlului, precum și modalitățile de colaborare între autoritățile prevăzute la alin. (1)

și (2) se stabilesc prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului finanțelor publice, în termen de 90 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 22 alin. (1) din Regulament, autoritățile competente prevăzute la alin. (2) au obligația de a transmite, la solicitarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, până la data de 31 martie a fiecărui an, informațiile prevăzute de acesta, în funcție de specificul activității fiecărei autorități. Autoritatea națională desemnată la alin. (1) furnizează Comisiei informațiile prevăzute la art. 22 alin. (1) din Regulament în baza datelor colectate de la autoritățile competente desemnate la alin. (2).

Art. 3. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei următoarele fapte:

a) nerespectarea de către exportator a obligației de a notifica autorității naționale desemnate exportul unui produs înscris în partea 1 a anexei I la Regulament cu 35 de zile înainte de efectuarea primului export și ulterior, cu 35 de zile înainte de efectuarea primului export al aceluiași produs pentru fiecare an

calendaristic în parte, prevăzută la art. 8 alin. (2) din Regulament;

b) nerespectarea de către exportator/importator a obligației de a furniza informațiile suplimentare referitoare la produsele chimice, conform art. 10 alin. (2) din Regulament;

c) nerespectarea de către exportator/importator a obligației de a furniza, la cererea Comisiei, toate informațiile pertinente prevăzute la articolul 11 alin. (4) din Regulament, în termenul prevăzut de 60 de zile;

d) nerespectarea de către exportator a condițiilor referitoare la dimensiunea și ambalajul recipientelor pentru produsele pesticide prevăzute de art. 14 alin. (10) din Regulament;

e) nerespectarea de către exportator a obligației de a furniza autorității naționale desemnate informațiile privind circulația de tranzit, până la termenul stabilit de art. 16 alin. (2) din Regulament;

f) nerespectarea de către exportator a cerințelor referitoare la limba în care trebuie oferite informațiile de pe etichetă sau din fișa cu date de securitate, conform art. 17 alin. (4) din Regulament;

g) nerespectarea de către exportator a obligației de a furniza numerele de referință de identificare în declarația de export, potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) și (2) din Regulament;

h) nerespectarea de către exportator a obligației de a transmite agenției informațiile solicitate prin intermediul bazei de date a acesteia, potrivit art. 19 alin. (3) din Regulament.

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 30.000 de lei la 50.000 de lei următoarele fapte:

a) desfășurarea de către operatorul economic a activităților de export cu produse chimice care prezintă risc, prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2) din Regulament, fără derularea procedurilor de notificare prevăzute de acesta;

b) nerespectarea de către exportator/importator a obligației de raportare anuală prevăzută la art. 10 alin. (1) din Regulament, până la data-limită stabilită de acesta;

c) efectuarea de către operatorul economic a exportului unui produs restricționat de către un stat terț, după expirarea termenului de 6 luni prevăzut la art. 14 alin. (4) din Regulament;

d) exportul de către operatorul economic a produselor prevăzute la art. 14 alin. (6) din Regulament, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de exceptare stabilite de acesta;

e) efectuarea de către operatorul economic a exportului unui produs cu mai puțin de 6 luni înainte de data expirării valabilității acestuia, atunci când aceasta există, potrivit prevederilor art. 14 alin. (10) din Regulament;

f) nerespectarea de către exportator a obligației de a inscripționa pe etichetă, în cazul exporturilor de pesticide, informațiile privind condițiile de depozitare și stabilitate ale produsului exportat, pentru condițiile climatice ale zonei geografice ale țării importatoare, sau a obligației de a se conforma cu normele de puritate stabilite în legislația Uniunii Europene, prevăzute la art. 14 alin. (11) din Regulament;

g) nerespectarea de către exportator a interdicției de a exporta produse chimice sau articole a căror utilizare este interzisă în cadrul Uniunii Europene, în vederea protejării sănătății oamenilor sau a mediului, potrivit art. 15 alin. (2) din Regulament;

h) nerespectarea de către exportator a cerințelor referitoare la ambalarea, etichetarea sau fișa tehnică de securitate prevăzute la art. 17 alin. (1)—(3) din Regulament.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către personalul anume împuternicit din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 305/2007 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 304/2003 privind exportul și importul produșilor chimici periculoși, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 3 aprilie 2007, se abrogă.

Art. 5. — Pentru anul 2016, informațiile prevăzute la art. 2 alin. (4) se transmit în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 6. — Până la data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 2 alin. (3) se aplică prevederile Ordinului ministrului mediului și dezvoltării durabile, al ministrului economiei și finanțelor, al ministrului sănătății publice și al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 1.239/1.338/1.460/753/2007 privind modalitățile de realizare a controlului exportului și importului produșilor chimici periculoși, precum și modalitățile de colaborare dintre autorități, conform Hotărârii Guvernului nr. 305/2007 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 304/2003 privind exportul și importul produșilor chimici periculoși.

Art. 7. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 10 zile de la data publicării.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Viceprim-ministru,

ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul sănătății,

Vlad Vasile Voiculescu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 76/2005
privind înființarea Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației
și Formării Profesionale și pentru implementarea Programului Erasmus+ în România**

În conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a acțiunii „Erasmus+”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a Deciziilor nr. 1.719/2006/CE, nr. 1.720/2006/CE și nr. 1.298/2008/CE și în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 76/2005 privind înființarea Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 8 februarie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Agenția este organ de specialitate al administrației publice centrale și funcționează, la nivel național, în calitate de organism delegat al Comisiei Europene desemnat pentru implementarea programului Erasmus+ în România. De asemenea, Agenția are calitatea de Centru Național Europass, Unitate Națională Eurydice și Birou Național Eurodesk, gestionând și activitatea experților naționali ECVET.”

2. La articolul 1, alineatele (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Agenția are sediul în București.

„(3) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Agenției se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice, în concordanță cu termenii și condițiile privind participarea României la Programul Erasmus+, reglementate prin Regulamentul (UE) nr. 1.288/2013 din 11 decembrie 2013 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a acțiunii „Erasmus +”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a Deciziilor nr. 1.719/2006/CE, nr. 1.720/2006/CE și nr. 1.298/2008/CE, precum și prin alte documente ale Comisiei Europene referitoare la acest program.

(5) Activitatea desfășurată de către Agenție are la bază acordurile de delegare aferente programului Erasmus+, încheiate între Comisia Europeană și Agenție, având ca obiect implementarea programelor anuale de lucru, propuse de Agenție, avizate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și aprobate de Comisia Europeană.”

3. La articolul 2, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Agenția funcționează cu un număr maxim de 70 de posturi, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru unitățile din subordinea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

.....
(5) Sumele reprezentând cota-parte națională impusă de către Comisia Europeană pentru funcționarea Centrului Național Europass, Eurodesk și experților naționali ECVET, care sunt în responsabilitatea Agenției, precum și contribuția națională la implementarea Programului de lucru anual al Agenției pentru implementarea programului Erasmus+ se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice.”

4. Articolul 3 se abrogă.

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 4. — Instituțiile beneficiare ale proiectelor Erasmus+ pot suporta din bugetele proprii cofinanțarea aferentă proiectelor.”

6. Articolul 6 se abrogă.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Mircea Dumitru

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

privind aprobarea Listei interzise pentru anul 2017

Având în vedere art. 7 pct. 14 și art. 20 din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (2) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — În vederea prevenirii și combaterii dopajului în sport se aprobă Lista interzisă pentru anul 2017, în conformitate cu „Standardul Internațional Lista Interzisă — 2017 al Agenției Mondiale Anti-Doping”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017.

Art. 3. — La intrarea în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 224/2015 privind aprobarea Listei interzise pe anul 2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 28 octombrie 2015.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Văjială

București, 12 octombrie 2016.
Nr. 278.

ANEXĂ

CODUL MONDIAL ANTI-DOPING

STANDARD INTERNAȚIONAL Lista interzisă pentru anul 2017

AGENȚIA MONDIALĂ ANTI-DOPING

Textul oficial al Listei interzise va fi menținut de către Agenția Mondială Anti-Doping (AMAD) și va fi publicat în limbile engleză și franceză. În cazul existenței vreunei contradicții între versiunea în limba engleză și cea în limba franceză, va rămâne valabilă versiunea în limba engleză.

Această listă va intra în vigoare din data de 1 ianuarie 2017.

SUBSTANȚE ȘI METODE INTERZISE PERMANENT (ÎN COMPETIȚIE ȘI ÎN AFARA COMPETIȚIEI)

Conform art. 4.2.2 din Codul Mondial Anti-Doping, toate substanțele interzise vor fi considerate „substanțe specifice”, cu excepția substanțelor din clasele S1, S2, S4.4, S4.5, S6.a și a metodelor interzise M1, M2 și M3.

SUBSTANȚE INTERZISE

S0. Substanțe neaprobat

Orice substanță farmacologică, care nu este cuprinsă în una dintre următoarele secțiuni ale Listei și nu are aprobarea curentă a unei autorități guvernamentale de reglementare în domeniul sănătății pentru uzul terapeutic uman (de exemplu, substanțe aflate în curs de dezvoltare preclinică sau clinică sau retrase, substanțe „designer”, substanțe aprobate doar pentru uz veterinar), este interzisă permanent.

S1. Agenți anabolici

Agenții anabolici sunt interziși.

1. Steroizi anabolici androgeni (SAA)

a) SAA exogeni*, incluzând:

— 1-androstendiol (5 α -androst-1-en-3 β ,17 β -diol); 1-androstendionă (5 α -androst-1-en-3,17-dionă); 1-testosteron (17 β -hidroxi-5 α -androst-1-en-3-onă); 4-hidroxitestosteron (4,17 β -dihidroxiandrost-4-en-3-onă); bolandiol (estr-4-en-3 β ,17 β -diol); bolasteron; calusteron; clostebol; danazol ([1,2]oxazolo[4',5':2,3]pregna-4-en-20-in-17 α -ol); dehidroclormetiltestosteron (4-clor-17 β -hidroxi-17 α -metilandrosta-1,4-dien-3-onă); dezoximetiltestosteron (17 α -metil-5 α -androst-2-en-17 β -ol); drostanolon; etilestrenol (19-norpregna-4-en-17 α -ol); fluoximesteron; formebolon; furazabol (17 α -metil[1,2,5]oxadiazolo[3',4':2,3]-5 α -androstano-17 β -ol);

gestrinonă; mestanolon; mesterolone; metandienonă (17 β -hidroxi-17 α -metilandrosta-1,4-dien-3-onă); metenolon; metandriol; metasteron (17 β -hidroxi-2 α ,17 α -dimetil-5 α -androstan-3-onă); metildienolon (17 β -hidroxi-17 α -metilestra-4,9-dien-3-onă); metil-1-testosteron (17 β -hidroxi-17 α -metil-5 α -androst-1-en-3-onă); metilnortestosteron (17 β -hidroxi-17 α -metilestr-4-en-3-onă); metiltestosteron; metribolon (metiltribolon, 17 β -hidroxi-17 α -metilestra-4,9,11-trien-3-onă); miboleron; norboleton; norclostebol; noretandrolon; oxabolon; oxandrolon; oximesteron; oximetolon; prostanazol (17 β -[(tetrahidropiran-2-il)oxi]-1'H-pirazolo[3,4:2,3]-5 α -androstan); quinbolon; stanozolol; stenbolon; tetrahydrogestrinonă (17-hidroxi-18 α -homo-19-nor-17 α -pregna-4,9,11-trien-3-onă); trenbolon (17 β -hidroxiestr-4,9,11-trien-3-onă)

și alte substanțe cu structură chimică similară sau cu efect(e) biologic(e) similar(e);

b) SAA endogeni** când s-au administrat exogen:

— 19-norandrostendiol (estr-4-en-3,17-diol); 19-norandrostendionă (estr-4-en-3,17-dionă); androstendiol (androst-5-en-3 β ,17 β -diol); androstendionă (androst-4-en-3,17-dionă); boldenon; boldion (androsta-1,4-dien-3,17-dionă); dihidrotestosteron (17 β -hidroxi-5 α -androstan-3-onă); nandrolon (19-nortestosteron); prasteron (dehidroepiandrosteron, DHEA, 3 β -hidroxiandrost-5-en-17-onă); testosteron, precum și metabolizii și izomerii acestora, incluzând, dar nelimitându-se la:

— 3 β -hydroxy-5 α -androstan-17-onă; 5 α -androst-2-en-17-onă; 5 α -androstan-3 α ,17 α -diol; 5 α -androstan-3 α ,17 β -diol; 5 α -androstan-3 β ,17 α -diol; 5 α -androstan-3 β ,17 β -diol; 5 β -androstan-3 α ,17 β -diol; 7 α -hidroxi-DHEA; 7 β -hidroxi-DHEA; 4-androstendiol (androst-4-en-3 β ,17 β -diol); 5-androstendionă (androst-5-en-3,17-dionă); 7-ceto-DHEA; 19-norandrosteron; 19-noretiocolanolon; androst-4-en-3 α ,17 α -diol; androst-4-en-3 α ,17 β -diol; androst-4-en-3 β ,17 α -diol; androst-5-en-3 α ,17 α -diol; androst-5-en-3 α ,17 β -diol; androst-5-en-3 β ,17 α -diol; androsteron; epi-dihidrotestosteron; epitestosteron; etiocolanolon.

2. Alți agenți anabolici

Incluzând, dar nelimitându-se la:

— clenbuterol, modulatorii receptorilor selectivi de androgeni (SARMs, de exemplu andarină sau ostarină), tibolon, zeranol, zilpaterol.

În această secțiune:

* „exogen” se referă la substanțele care, în mod normal, nu sunt produse de organism în mod natural;

** „endogen” se referă la substanțele care, în mod normal, sunt produse de organism în mod natural.

S2. Hormoni peptidici, factori de creștere, substanțe înrudite și mimetice

Sunt interzise următoarele substanțe și alte substanțe cu structură chimică similară sau efect(e) biologic(e) similar(e):

1. Agoniști ai receptorilor eritropoietinei:

1.1 Agenți de stimulare a eritropoiezei (ESAs) incluzând, de exemplu: darbepoetina (dEPO), eritropoietina (EPO), EPO-Fc; peptide mimetice EPO (EMP), de exemplu CNTO 530 și peginesatida, inhibitori GATA, de exemplu, K-11706, metoxi polietilen glicol-epoetina beta (CERA), inhibitori ai factorului de creștere și transformare — β (TGF- β), de exemplu, sotatercept, lusatercept.

1.2 Agoniști non-eritropoietici ai receptorilor eritropoietinei, de exemplu: ARA-290, EPO asialo, EPO carbamilată

2. Stabilizatori ai factorilor care induc hipoxia (HIF), de exemplu cobalt, molidustat și roxadustat (FG-4592) și activatori ai HIF, de exemplu argon și xenon

3. Gonadotropina corionică (CG) și hormonul luteinizant (LH) și factorii lor de eliberare, la bărbați, de exemplu buserelin, gonadorelin și leuprorelin

4. Corticotropinele și factorii lor de eliberare, de exemplu corticorelin

5. Hormonul de creștere (GH) și factorii săi de eliberare incluzând:

— hormonul de eliberare a hormonului de creștere (GHRH) și analogii săi, de exemplu CJC-1295, sermorelin și tesamorelin;

— stimulatori ai secretorilor hormonului de creștere (GHS), de exemplu grelin și mimetice de grelin, de exemplu anamorelin și ipamorelin;

— peptide de eliberare ale GH (GHRP), de exemplu alexamorelin, GHRP-6, hexarelin și pralmorelin (GHRP-2).

În plus, sunt interziși următorii factori de creștere:

— factori de creștere a fibroblastelor (FGFs), factorul de creștere a hepatocitelor (HGF), factorul de creștere-1 insulenic (IGF-1) și analogii săi, factori de creștere mecanici (MGFs), factorul de creștere derivat din trombocite (PDGF), factorul de creștere a endoteliului vascular (VEGF), precum și orice alt factor de creștere ce afectează sinteza/degradarea proteinei mușchilor, a tendoanelor sau a ligamentelor, vascularizarea, utilizarea energiei, capacitatea de regenerare sau comutarea tipului de fibră.

S3. Beta-2 agoniști

Toți beta-2 agoniștii selectivi și nonselectivi, inclusiv toți izomerii optici, sunt interziși.

Includ, fără a se limita la: fenoterol, formoterol, higenamină, indacaterol, olodaterol, procaterol, reproterol, salbutamol, salmeterol, terbutalină, vilanterol.

Cu următoarele excepții:

- salbutamolul inhalat: maximum 1.600 micrograme la 24 de ore, fără a depăși 800 micrograme la 12 ore;
- formoterolul inhalat: doza maximă 54 micrograme la 24 de ore;
- salmeterolul inhalat, maximum 200 micrograme la 24 de ore.

Se consideră că prezența salbutamolului în urină într-o concentrație mai mare de 1.000 ng/mL sau a formoterolului într-o concentrație mai mare de 40 ng/mL nu este datorată utilizării în scop terapeutic a substanței și va fi considerată rezultat analitic advers (AAF), dacă sportivul nu dovedește, pe baza unui studiu farmacocinetic controlat, că rezultatul anormal a fost consecința utilizării unei doze terapeutice (prin inhalare) de până la limita maximă indicată mai sus.

S4. Hormoni și modulatori metabolici

Următorii hormoni și modulatori metabolici sunt interziși:

1. Inhibitori de aromatază, incluzând, dar nelimitându-se la: 4-androsten-3,6,17-trionă (6-oxo), aminoglutetimid, anastrozol, androsta-1,4,6-trien-3,17-dionă (androstatriendionă), androsta-3,5-dien-7,17-dionă (arimistan), exemestan, formestan, letrozol, testolactonă.

2. Modulatori ai receptorilor selectivi de estrogeni (SERM), incluzând, dar nelimitându-se la: raloxifen, tamoxifen, toremifen.

3. Alte substanțe antiestrogenice, incluzând, dar nelimitându-se la: clomifen, ciclofenil, fulvestrant.

4. Agenți care modifică funcția (funcțiile) miostatinei, incluzând, dar nelimitându-se la: inhibitori ai miostatinei.

5. Modulatori metabolici:

5.1 Activatori ai proteinkinazei activate de AMP (AMPK), de exemplu AICAR; și agoniști ai receptorilor δ activați de proliferatorul peroxizomilor (PPAR δ), de exemplu GW 1516);

5.2 Insuline și mimetice de insulină;

5.3 Meldonium;

5.4 Trimetazidina.

S5. Diuretice și agenți mascatori

Următoarele diuretice și agenți mascatori, precum și alte substanțe cu structură chimică similară sau cu efect(e) biologic(e) similar(e) sunt interzise.

Acestea includ, dar nu se limitează la:

— desmopresina, probenecid, substituenți de plasmă, de exemplu glicerol și administrarea intravenoasă de albumină, dextran, hidroxietil amidon și manitol;

— acetazolamid, amilorid, bumetanid, canrenon, clortalidon, acid etacrinic, furosemid, indapamid, metolazon, spironolactonă, tiazide, de exemplu bendroflumetiazidă, clorotiazidă și hidroclorotiazidă, triamteren și vaptani, de exemplu tolvaptan.

Cu excepția:

— drosiprenona, pamabrom și utilizarea oftalmică a inhibitorilor de anhidrază carbonică (de exemplu, dorzolamida, brinzolamida);

— administrarea locală a felipresinei în anestezia dentară.

Depistarea în proba sportivului oricând sau în competiție, după caz, a oricărei cantități a uneia dintre următoarele substanțe cu limită de prag: formoterol, salbutamol, catină, efedrină, metilefedrină și pseudoefedrină, în combinație cu un diuretic sau un agent mascator, se va considera rezultat analitic advers, cu excepția cazului în care sportivul are o scutire de uz terapeutic acordată pentru acea substanță, în plus față de cea acordată pentru diuretic sau agentul mascator.

METODE INTERZISE

M1. Manipularea sângelui și a componentelor sângelui

Sunt interzise următoarele:

1. administrarea sau reintroducerea oricărei cantități de sânge autolog, alogenic (homolog) sau heterolog sau de produse hematologice din celule roșii de orice origine, în sistemul circulator;

2. creșterea artificială a absorbției, transportului sau eliberării de oxigen.

Include, fără a se limita la: perfluorochimicale, efaproxiral (RSR13) și produsele pe bază de hemoglobină modificată, de exemplu înlocuitorii de sânge pe bază de hemoglobină și produșii de hemoglobină micro-încapsulată, cu excepția oxigenului suplimentar prin inhalare;

3. orice formă de manipulare intravasculară a sângelui sau a componentelor sângelui, prin mijloace fizice sau chimice.

M2. Manipularea chimică și fizică

Sunt interzise următoarele:

1. falsificarea sau încercarea de falsificare cu scopul de a altera integritatea și validitatea probelor recoltate în timpul controlului doping.

Include, dar nu se limitează la: substituția și/sau alterarea urinei, de exemplu proteazele;

2. infuziile și/sau injecțiile intravenoase cu mai mult de 50 mL într-o perioadă de 6 ore, cu excepția celor efectuate în mod legitim pe parcursul internărilor în spital, al procedurilor chirurgicale sau al investigațiilor clinice.

M3. Dopajul genetic

Sunt interzise următoarele metode, care au capacitatea de a spori performanța sportivă:

1. transferul de polimeri ai acizilor nucleici sau analogi ai acizilor nucleici;

2. utilizarea de celule normale sau celule modificate genetic.

SUBSTANȚE ȘI METODE INTERZISE ÎN COMPETIȚIE
--

Pe lângă categoriile S0—S5 și M1—M3 definite mai sus, următoarele categorii sunt interzise în competiție:

SUBSTANȚE INTERZISE

S6. Stimulente

Toate stimulentele, inclusiv toți izomerii optici, de exemplu d- și l-, acolo unde este cazul, sunt interzise.

Stimulentele includ:

a) stimulente nespecifice:

— adrafinil; amfepramonă; amfetamină; amfetaminil; amifenazol; benfluorex; benzilpiperazină; bromantan; clobenzorex; cocaină; cropropamidă; crotetamidă; fencamină; fenetilină; fenfluramină; fenproporex; fonturacetam [4-fenilpiracetam(carfedon)]; furfenorex; lisdexamfetamină; mefenorex; mefentermină; mesocarb; metamfetamină(d-); p-metilamfetamină; modafinil; norfenfluramină; fendimetrazină; fentermină; prenilamină; prolintan.

Un stimulent care nu este introdus în mod expres în această secțiune este o substanță specifică;

b) stimulente specifice

Includ, dar nu se limitează la:

— 4-metilhexan-2-amină (metilhexanamină); benzfetamină; catină**; catinonă și analogii săi, de exemplu mefedrona, metedrona și α -pirolidinovalerofenonă; dimetilamfetamină, efedrină***; epinefrină****(adrenalină); etamivan; etilamfetamină; etilefrină; famprofazonă; fenbutrazat; fencamfamină; heptaminol; hidroxiamfetamină (parahidroamfetamină); izometeptenă; levmetamfetamină; meclofenoxat; metilenedioximetamfetamină; metilefedrină***; metilfenidat; niketamidă; norfenefrină; octopamină; oxilofrină (metilsinefrină); pemolină; pentetrazol; fenetilamină și derivații săi; fenmetrazină; fenprometamină; propilhexedrină; pseudoefedrină*****; selegilină; sibutramină; stricnină; tenamfetamină (metilenedioxiamfetamină); tuaminoheptan; și alte substanțe cu structură chimică similară sau efect(e) biologic(e) similar(e).

Cu excepția:

— clonidinei;

— derivaților de imidazol pentru uz local/oftalmic și a acelor stimulente incluse în Programul de monitorizare pe 2017*.

S7. Narcotice

Sunt interzise următoarele:

— buprenorfina, dextromoramida, diamorfina (heroină), fentanil și derivații săi, hidromorfona, metadona, morfina, nicomorfina, oxycodona, oximorfona, pentazocina, petidina.

S8. Canabinoide

Sunt interzise:

— delta 9-tetrahidrocanabinol (THC) natural, de exemplu cannabis, hașiș și marijuana sau sintetic;

— canabimimeticele, de exemplu ierburile „Spice”, JWH-018, JWH-073, HU-210.

S9. Glucocorticoizi

Toți glucocorticoizii sunt interziși în administrarea orală, intravenoasă, intramusculară sau rectală.

SUBSTANȚE INTERZISE ÎN ANUMITE SPORTURI
--

P1. Alcool

Alcoolul (etanolul) este interzis numai în competiție, în sporturile menționate mai jos. Detectarea acestuia se va realiza prin analizarea respirației și/sau a sângelui. Pragul de infracțiune doping este echivalent cu o concentrație de alcool în sânge de 0,10g/L.

— Sporturi de aer (FAI)

— Tir cu arcul (WA)

— Automobilism (FIA)

— Bărci cu motor (UIM)

* Bupropion, cafeină, nicotină, fenilefrină, fenilpropanolamină, pipradol și sinefrină: aceste substanțe sunt incluse în Programul de monitorizare pe 2017 și nu sunt considerate substanțe interzise.

** Catina: interzisă când concentrația sa în urină este mai mare de 5 micrograme per mililitru.

*** Efedrina și metilefedrina: interzise, atunci când concentrația oricăreia dintre ele în urină este mai mare de 10 micrograme per mililitru.

**** Epinefrină (adrenalină): nu este interzisă în administrarea locală, de exemplu nazală, oftalmologică sau administrarea asociată cu agenții anestezici locali.

***** Pseudoefedrina: interzisă când concentrația sa în urină este mai mare de 150 micrograme per mililitru.

P2. Beta-blocante

Beta-blocantele sunt interzise doar în competiție în următoarele sporturi, iar acolo unde este menționat, și în afara competiției:

— Tir cu arcul (WA)*

— Automobilism (FIA)

— Biliard (toate disciplinele) (WCBS)

— Darts (WDF)

— Golf (IGF)

— Tir (ISSF, IPC)*

— Schi/Snowboard (FIS) în sărituri cu schiurile, freestyle aerials/halfpipe și snowboard halfpipe/big air

— Sporturi subacvatice (CMAS) în apneea cu greutate constantă cu sau fără palme, apneea dinamică cu sau fără palme, apneea cu imersie liberă, apneea „jump blue”, vânătoare subacvatică, apneea statică, tir cu harponul și apneea cu greutate variabilă.

Beta-blocantele includ, dar nu sunt limitate la următoarele:

— acebutolol, alprenolol, atenolol, betaxolol, bisoprolol, bunolol, carteolol, carvedilol, celiprolol, esmolol, labetalol, levobunolol, metipranolol, metoprolol, nadolol, oxprenolol, pindolol, propranolol, sotalol, timolol.

AGENȚIA MONDIALĂ ANTI-DOPING**PROGRAMUL DE MONITORIZARE PE 2017****

Următoarele substanțe sunt incluse în Programul de monitorizare pe 2017:

1. Stimulente: numai în competiție: bupropion, cafeina, nicotina, fenilefrina, fenilpropanolamina, pipradrol și sinefrina.

2. Narcotice: numai în competiție: codeina, mitraginina și tramadol.

3. Glucocorticoizi: în competiție (pe alte căi de administrare decât cea orală, intravenoasă, intramusculară sau rectală) și în afara competiției (pe toate căile de administrare)

4. Telmisartan: în competiție și în afara competiției

5. Beta-2-agoniști: în competiție și în afara competiției: orice combinație de beta-2-agoniști

* Interzise și în afara competiției.

** Codul Mondial Anti-Doping (articolul 4.5) stipulează: „AMAD, în colaborare cu semnatarii și guvernele, va stabili un program de monitorizare referitor la substanțele care nu se află în Lista interzisă, dar pe care AMAD dorește să le monitorizeze, astfel încât să se detecteze modele de utilizare abuzivă în sport.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 941069